

20.4.2022

EOAK/8603/2021

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Maija Saksin

Esittelijä: Esittelijäneuvos Tapio Rätty

LASTENSUOJELULAITOKSEN OHJAAJAN MENETTELY, KIINNIPITO JA RAJOITUSTEN JÄLKISELVITTELY

1 KANTELU

Pyysit tutkimaan sijoituspaikkasi A:n lastenkodin (jäljempänä lastenkodin) työntekijän menettelyä. Kerroit, että olit herännyt siihen, että yksikön miespuolinen ohjaaja oli huutanut sinulle ja käyttänyt epäasiallista kieltä sinua kohtaan. Kerroit, että ohjaaja oli huutanut sinulle, että olet hullu ja saat paniikkikohtauksia esimerkiksi kiinnipidoissa.

2 SELVITYS

Kantelun johdosta sijoittajakunta B:n kaupungin hyvinvointipalvelujen lastensuojelu antoi 9.2.2022 päivätyn lausunnon. Lausunnon liitteenä oli nuoren sosiaalityöntekijän ja lastenkodin selvitykset.

Sosiaalityöntekijäsi antaa sinulle tiedoksi tämän ratkaisuni ja annetut selvitykset.

3 RATKAISU

3.1 Oikeusasiamiehen tehtävistä

Perustuslain 109 §:n mukaan oikeusasiamiehen tulee valvoa, että tuomioistuimet ja muut viranomaiset sekä virkamiehet, julkisyhteisön työntekijät ja muutkin julkista tehtävää hoitaessaan noudattavat lakia ja täyttävät velvollisuutensa. Tehtäväänsä hoitaessaan oikeusasiamies valvoo perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteutumista.

Oikeusasiamiehelle kuuluu erityistehtävänä valvoa lasten oikeuksien toteutumista.

3.2 Sijoitetun nuoren oikeus hyvään kohteluun

Kantelukirjoituksessasi kuvaat tapahtumia mm. seuraavasti.

Kantelun mukaan olit nukkunut pommiin ja olit myöhässä koulusta. Heräsit siihen, että ohjaaja huusi ”mun naaman eessä” ja ”alko repimään jotain mun laturia ja huusi, että anna se puhelin”

Kerroit olleesi ”ihan pökkyrässä”. Ohjaaja oli vielä huutanut ”että esitän olevani hullu, esitän paniikkikohtauksia esim. kiinnipidoissa”.

Kerroit olleesi koko ajan hiljaa ja ohjaaja oli huutanut vielä ”semmoset 5-10minuuttia”. Kerroit olleesi paniikissa ja hätäntynyt. Ohjaaja oli vielä huutanut, että ”noni piäppä taas semmonen kohtaus, viiltele vaikka, itke vaikka”.

Koulussa sait tämän jälkeen paniikkikohtauksen. Kirjoituksesi mukaan koulun opettaja oli yrittänyt selvittää asiaa ja puhunut kyseiselle laitoksen ohjaajalle. Kirjoituksesi mukaan ohjaaja oli kertonut opettajalle tapahtumista, että hän oli käynyt sinun kanssasi ”rakentavaa/motivoivaa keskustelua”.

Saamastani selvityksestä ilmenee, että lastenkodin vastaava ohjaaja on ollut yhteydessä sinuun koulupäivän aikana ja keskustellut kanssasi aamun tapahtumista ja sitä, miten tapahtunutta lähdetään selvittämään yhdessä yksikön ja sinun kanssasi.

Selvityksen mukaan sinulle on heti tarjottu tukea ja mahdollisuutta kertoa esimiehille tilanteesta myös puhelimen välityksellä. Yksikön sairaanhoitaja on keskustellut kanssasi koulupäivän aikana ja myös koulupäivän jälkeen ja varmistanut sinun hyvinvointisi ja mahdollisen tuen tarpeesi.

Lastenkodin selvityksen mukaan sinulle on tarjottu myös tilaisuutta selvittää asiaa yhdessä vastaavan ohjaajan ja kantelun kohteena olevan työntekijän kanssa. Selvityksen mukaan et ole halunnut tällaista tapaamista.

Pyysin kirjoituksesi johdosta käyttööni myös sinua koskevat lastenkodissa laaditut tapahtuma-aikaan liittyvät päivittäismerkinnät.

Tapahtumapäivää koskevasta merkinnästä ilmenee mm. että ”Aamupäivällä välintuntitilaan mennessä [nimi] kertonut kuluneen aamun tapahtumat, jotka [nimi] mieltä painaneet. [nimi] kertonut yhden yksikön työntekijän herättäneen hänet huutamalla asiattomia koskien [nimi] viiltelyä ja paniikkikohtauksia. Kerrottu [nimi] että tuollainen asia selvitetään ja asia ilmoitetaan tiedoksi vastaavalle ohjaajalle. Kiiteltä [nimi] että uskalsi asian tuoda ilmi.”

Sosiaalityöntekijäsi on tapahtuneesta tiedon saatuaan keskustellut kanssasi asiasta. Sosiaalityöntekijäsi on kertonut sinulle, että ohjaajan toiminta on ollut epäasiallista ja kiellettyä. Sosiaalityöntekijä on vielä myöhemmin tammikuussa ollut yhteydessä sinuun, mutta et ole halunnut enää tapahtuneesta keskustella.

Sijoittajakuntasi on lausunnossaan todennut, että ”lastenkodin ohjaajan antama kuvaus tapahtuneesta poikkeaa kantelijan kertomasta. Ohjaaja myöntää käyttäneensä huonoa sanavalintaa, mutta kiistää huutaneensa kantelijalle.

Sijaishuoltopaikan tulee olla turvallinen paikka lapselle. Henkilökunnan epäasiallinen puhe tai huutaminen tai nuorta alentava puhe ei ole sallittua missään tilanteessa.”

Totean saamani selvityksen johdosta ensin seuraavaa.

Pidän myönteisenä ja lastensuojelulain mukaisena menettelynä sitä, että esittämäsi huolenaihetta on lastenkodissa välittömästi ryhdytty selvittämään, kun olet tuonut kokemasi epäkohdan laitoksessa esille. Sinulle on myös tarjottu erilaisia mahdollisuuksia keskustella tapahtuneesta henkilökunnan kanssa. Myönteistä on myös se, että laitoksen henkilökunta on heti pyrkinyt selvittämään kanssasi mahdollisia tuen tarpeitasi tapahtuman johdosta. Lastenkoti on myös selvittänyt asiaa kyseisen ohjaajan kanssa, joka on kertonut toimineensa ”tahdittomasti” herätyksen yhteydessä.

Lastenkoti on myös ilmoittanut tapahtumasta sosiaalityöntekijällesi.

Sosiaalityöntekijä on pyrkinyt heti tiedon saatuaan selvittämään kanssasi tapahtumia ja keskustellut kanssasi myös tämän jälkeen.

Pidän myönteisenä, että sinua on kannustettu lastenkodissa ottamaan ja tuomaan mahdollinen kokemasi epäkohta esille laitoksen henkilökunnalle.

Olet myös ollut tietoinen oikeuksistasi ja olet tehnyt minulle kantelun.

Koska asiaa on kanssasi selvitetty ja sinulle on varattu mahdollisuus saada tukea, minun ei ole tarpeen enää tutkia kohteluusi liittyvää asiaa enemmälti.

Pidän tarpeen kuitenkin todeta yleisesti sijaishuollon hyvästä laadusta seuraavaa.

Sijoitetuilla lapsilla ja nuorilla on oikeus turvalliseen kasvuympäristöön sijaishuollossa. Hyvällä kohtelulla tarkoitetaan myös niitä tapoja, joilla sijoitettuun nuoreen suhtaudutaan eri tilanteissa ja millä tavoin hänen tuomiinsa mahdollisiin epäkohtiin suhtaudutaan ja niitä selvitetään. Sijaishuollossa on tärkeää, että laitoksen työntekijöiden käytös ja suhtautuminen sijoitettuihin lapsiin ja nuoriin on kunnioittavaa ja asiallista. Hyväksyttävää ei ole se, että nuoriin suhtaudutaan alentavasti tai syrjivästi. Nuorta ei saa siis kohdella alistavasti, nöyryyttävästi tai muutoin epäasiallisella tavalla.

Pidän paikallaan tässä yhteydessä korostaa, mitä jo totesin lastenkotiin tehdyn tarkastuksen tarkastuspöytäkirjassa (EOAK/4099/2018): ”Viranomaisen toimeksiannosta toimivan, kuten yksityisen lastensuojelulaitoksen työntekijöiden, on käyttäydyttävä asiallisesti ja käytettävä sellaista kieltä ja sellaisia ilmaisuja, jotka ovat hyvän tavan mukaisia ja lasta kunnioittavia.

Vaativassa lastensuojelutyössä murrosikäisten lasten kanssa työskennellessä voi olla haasteellisia tilanteita, joissa aikuinen saattaa provosoitua lapsen käytöksestä. Kuitenkaan työssään ammattimaisesti toimiva aikuinen ei voi tällaisessakaan tilanteessa menettää malttiaan, eikä hänen suhtautumisensa lapseen voi missään tilanteessa olla loukkaavaa tai alentavaa.”

Totean vielä tässä yhteydessä seuraavaa.

Laitoksen työntekijöiden auktoriteettiasemaa korostavat, yksipuoliset, käskyttämiseen perustuvat kasvatustavat ja asennoituminen lapsiin eivät missään oloissa ole hyväksyttäviä. Tällainen kasvatusote saattaa pahimmillaan eskaloitua hallitsemattomiin tilanteisiin. Tahatonkin provosointi tai henkilökunnan lasta alistava käytös tai perusteettomat kasvatusten menetelmät voivat johtaa myös sellaiseen rajoitustoimenpiteiden käyttöön, joihin ei muutoin olisi tarvinnut turvautua.

Haluan tuoda esiin vielä sen, että hyvään sijaishuollon laatuun kuuluu myös se, että sijoitettu lapsi voi kokea olonsa sijoituspaikassa turvalliseksi, ja jos häneen kohdistuu epäasiallista menettelyä tai hän kokee menettelyn asiattomaksi tai vääräksi, hän voi kertoa siitä vapaasti ilman seuraamusten pelkoa hoitovastuussa oleville laitoksen työntekijöille. Lapsen tulee voida luottaa siihen, että hänen esittämänsä huolenaiheet ja mahdolliset epäkohdat selvitetään ja että lapsi saa vastauksen esittämiinsä kysymyksiin.

Pidän myös tärkeänä, että sijoitetun nuoren kanssa keskustellaan hänen esittämästään palautteesta ja mietitään hänen kanssaan niitä erilaisia keinoja, joilla yhteisesti sopien voidaan korjata mahdolliset epäkohdat tai muut perustellut moitteiden aiheet.

Korostan, että laitoksen henkilökunnalla on velvollisuus puuttua kaikkeen epäasialliseen ja lapsia loukkaavaan menettelyyn. Laitoksen on myös kerrottava lapsille, miten he voivat toimia, esimerkiksi ottamalla yhteyttä sosiaalityöntekijäänsä, jos he kokevat tullessaan epäoikeudenmukaisesti kohdelluksi tai jos esimerkiksi rajoitustoimenpiteet tuntuvat lapsista kohtuuttomilta tai vääriltä. Tähän sisältyy myös velvollisuus kertoa lapsille kantelun tekemisen mahdollisuudesta ja tukea heitä sen tekemisessä. Sijaishuoltoapaikka ei saa koskaan omalla toiminnallaan estää tai heikentää sinne sijoitetun lapsen oikeutta kertoa kokemistaan epäkohdista laillisuusvalvojalle tai esimerkiksi omalle sosiaalityöntekijälleen. Sijoitetuille lapsille ei saa syntyä sijaishuoltoapaikan toiminnasta sellaista mielikuvaa, että kantelun tekeminen tai epäkohdista kertominen omalle sosiaalityöntekijälle olisi kiellettyä tai että siitä voisi aiheutua heille jonkinlaisia negatiivisia seuraamuksia.

3.3 Eräistä kiinnipidoista saatu selvitys

Kirjoituksessasi viittasit sinuun kohdistuneisiin kiinnipitotilanteisiin lastenkodissa. Tämän takia pyysin kantelun tutkimiseksi käyttöni sijoitusajaltasi sinua koskevat kiinnipitopäätökset sekä niistä annetut kiinnipitoselvitykset. Minulle toimitettiin kahta kiinnipitoa koskevat päätökset, siis kiinnipitoa koskevan tilanteen asiakirjaselvitykset (kirjaukset).

Tässä yhteydessä minulle toimitettiin myös lastensuojelulain 74 a §:n mukaiset rajoitusten (kiinnipitoja koskevat) lapsikohtaiset arvioinnit (jälkiselvittelyasiakirjat), lastenkodin otsikoimat ”kiinnipidon purut”. Näistä pyytämistäni jälkiselvittelyasiakirjoista ilmenee, että kiinnipitoja on ollut useampia, kuin minulle toimitetut kahden kiinnipidon merkinnät.

Totean ensin lastensuojelulain sisältämien rajoitustoimenpiteiden käytöstä ja kiinnipidon perusteista yleisesti seuraavaa.

Lastensuojelulain mukaisten rajoitustoimenpiteiden keskeisenä tavoitteena on pyrkiä turvaamaan huostaanoton tarkoituksen toteutuminen ja samalla lapsen itsensä tai toisen henkilön suojaaminen. Rajoitustoimenpiteiden yhtenä tarkoituksena on lapsen suojeleminen ja auttaminen siten, että lapselle voidaan järjestää tarkoituksenmukaista, riittävää ja oikea-aikaista hoitoa ja huolenpitoa. Rajoitustoimenpiteiden käyttö on oikeutettua yksinomaan silloin, kun sen käyttö perustuu lakiin, kun se on oikeassa suhteessa suojeltavan etuun, kun se toteutetaan kunnioittaen rajoitustoimenpiteen kohteena olevan lapsen ihmisarvoa ja kun rajoitustoimenpide lopetetaan välittömästi sen käytön tarpeen lakatessa.

Lastensuojelulain 68 §:n mukaan laitoksen johtaja tai laitoksen hoito- ja kasvatushenkilökuntaan kuuluva henkilö voi lapsen rauhoittamiseksi pitää kiinni lapsesta, jos lapsi sekavan tai uhkaavan käyttäytymisensä perusteella todennäköisesti vahingoittaisi itseään tai muita ja kiinnipitäminen on lapsen oman tai toisen henkilön hengen, terveyden tai turvallisuuden välittömän vaarantumisen vuoksi taikka omaisuuden merkittävän vahingoittamisen estämiseksi välttämätöntä. Kiinnipitäminen on oltava luonteeltaan hoidollista ja huollollista sekä kokonaisuutena arvioiden puolustettavaa, kun otetaan huomioon lapsen käyttäytyminen ja tilanne muutoinkin.

Kiinnipitoa koskevassa lastensuojelulain 68 §:ssä tarkoitettu mahdollisuus puuttua lapsen henkilökohtaiseen koskemattomuuteen on tarkoitettu vain niitä tilanteita varten, joissa lapsen aggressiivisuudesta, tuskaisuudesta tai muusta syystä johtuvan sekavan tai uhkaavan käyttäytymisen pysäyttäminen ja lapsen rauhoittaminen edellyttävät välitöntä puuttumista tilanteeseen. Kiinnipitämistä on pidettävä aina viimesijaisena keinona.

Kiinnipitämisen on siis oltava lastensuojelulain edellä mainitussa pykälässä tarkoitettulla tavalla välttämätöntä, ja sen on myös oltava lapsen käyttäytyminen ja tilanne kokonaisuutena arvioiden puolustettavaa. Kiinnipitämiseen turvautumisen on oltava järkevissä ja kohtuullisessa suhteessa siihen hyväksyttävään lopputulokseen nähden, jota sillä tavoitellaan.

Arvioin seuraavaksi minulle toimitettuja sinua koskevia kiinnipitopäätöksiä ja kiinnipitoihin liittyviä jälkiselvittelyasiakirjoja.

Yhdestä kiinnipitoselvityksestä ilmenee, että kiinnipitoon oli turvaututtu laitoksen ulkopuolella.

Totean, että kiinnipitoon ei voida turvautua laitoksen ulkopuolella lukuun ottamatta lastensuojelulain 69 a §:ssä säädettyä ainoaa poikkeusta, jossa on kyse luvatta laitoksesta poistuneen lapsen palauttamisesta. Eri asia on, jos kiinnipitoon on jouduttu turvautumaan laitoksen ulkopuolella hätävarjelu- tai pakkotilatilanteessa, jolloin kiinnipito voi olla sallittua esimerkiksi lapsen suojelemiseksi todennäköisesti uhkaavan vaaran vuoksi. Tällainen tilanne on, ainakin kirjausmerkintöjen mukaan, saattanut olla käsillä ensimmäisessä kiinnipitotilanteessa.

Pidän erittäin hyvänä lapsen ja myös työntekijöiden oikeusturvan sekä sosiaalityöntekijälle kuuluvan rajoitustoimenpiteiden valvonnan kannalta sitä, että kiinnipitoa koskevat selvitykset ja kirjausmerkinnät tehdään kattavasti myös tällaisissa tilanteissa, kuten lastenkodissa onkin tehty.

Toisen kiinnipitoselvityksen mukaan kiinnipito oli seurausta (eskaloitunut) puhelimen haltuunottotilanteesta. Kiinnipitoa koskevien jälkiselvittelyasiakirjoihin mukaan näin oli tapahtunut myös joidenkin muiden vastaavien tilanteiden osalta

Havaitsin vielä minulle toimitetuista kiinnipitoja koskevista jälkiselvittelyasiakirjoista, että ainakin kahdessa tilanteessa kiinnipitoihin oli ryhdytty pelkästään puhelimen haltuun ottamiseksi.

En ole pyytänyt kiinnipidoista tarkempaa selvitystä. Tämän takia pidän tarpeellisena korostaa kiinnipidon edellytyksistä vain yleisesti seuraavaa.

Kiinnipitoa ei siis voida toteuttaa muussa kuin laissa säädetyssä tarkoituksessa, mikä tarkoittaa, ettei lapsen kiinnipitoon voida ryhtyä esimerkiksi lapsen tottelemattomuuden tai ”passiivisen vastarinnan” murtamiseksi. Lapsen sanallinen ja epäasiallinen kielenkäyttö ei myöskään oikeuta kiinnipitoon. Lasta ei saa myöskään provosoida siten, että tilanne ajautuu kiinnipitoon. Kiinnipitoa ei voida koskaan käyttää sillä tavoin, että sen avulla korostetaan omaa (laitoksen ja sen työntekijöiden) auktoriteettiasemaa.

Rajoitustoimenpiteiden käytön yleisistä edellytyksistä (61 a §) seuraa, että jos lapseen kohdistetaan useita rajoitustoimenpiteitä yhtä aikaa tai useita tai samaa rajoitustoimenpidettä peräkkäin, on aina arvioitava kunkin rajoitustoimenpiteen kohdalla kyseisen rajoitustoimenpiteen edellytykset erikseen. Yhdellä rajoitustoimenpiteellä ei voida mahdollistaa toisen rajoitustoimenpiteen tekemistä; esimerkiksi kiinnipidolla ei voida mahdollistaa henkilöntarkastuksen tai -katsastuksen tai haltuunoton toteuttamista. Rajoitustoimenpiteellä ei voida panna täytäntöön kasvatuksellisia toimenpiteitä.

Kiinnipitäminen on myös voimakeinojen käyttämistä. Voimakeinojen käyttämisen (mm. kiinnipidon) liioittelusta säädetään rikoslaissa (voimakeinojen käyttö, RL 4 luku 6 §). Kysymys voi olla rikoslaissa tarkoitetusta kiinnipitämisen liioittelusta, jos lastensuojelulain tarkoittama välttämättömyyedellytys kiinnipitämiseen ei täyty.

Pidän tarpeellisena tässä yhteydessä vielä todeta rajoitustoimenpiteiden valvonnasta ja niitä koskevien merkintöjen tekemisestä lyhyesti seuraavaa.

Lastensuojelulain 79 §:n 1 momentin mukaan lapsen sijoittaneen kunnan tehtävänä on valvoa muun muassa, että lapsen sijoitus toteutuu lastensuojelulain mukaisesti ja lapsi saa sijoituksen aikana tarvitsemansa palvelut ja tukitoimet, jotka sijoitusunnan on lain 16 b §:n mukaan järjestettävä.

Edellä todetun mukaan sijoitetulla lapsella on siis sijaishuollon aikana oikeus saada sijaishuoltopaikassaan hänen tarpeidensa mukaista hoitoa ja huolenpitoa.

Sosiaalityöntekijän tehtävänä on valvoa sijaishuollon tosiasiallista järjestämistä, ja erityisesti hänen tehtäviinsä kuuluu valvoa lapseen kohdistettuja rajoitustoimenpiteiden käyttöä sekä sijaishuoltopaikan kasvatusten menetelmiä ja käytäntöjä. Tässä tarkoituksessa sosiaalityöntekijän on varmistettava, että lasta kohdellaan asianmukaisesti ja siten, kuin lainsäädäntö edellyttää.

Lastensuojelulain 74 a §:n 2 momentin mukaan sijaishuoltopaikan on toimitettava tiedot lapseen kohdistetuista rajoituksista sekä selvitys rajoitusten lapsikohtaisesta arvioinnista lapsen asioista vastaavalle sosiaalityöntekijälle viipymättä.

Havaitsin minulle toimitetuista rajoituksista (kiinnipitoja) koskevista jälkiselvittelyasiakirjoista (kiinnipidon purkuasiakirjoista), että jälkiselvittelyasiakirjat oli kirjattu (ja keskustelut nuoren kanssa käyty) vasta useitakin kuukausia kiinnipidon toteuttamisajankohdan jälkeen.

Kuten olen edellä todennut, jälkiselvittelyasiakirjat sekä rajoituspäätökset on toimitettava lapsen asioista vastaavalle sosiaalityöntekijälle jälkiselvittelyn tapahduttua säännöksen tarkoittamin tavoin ”viipymättä”.

Mikäli rajoituspäätöksiä ja niihin liittyviä jälkiselvittelyasiakirjoja ei toimiteta sosiaalityöntekijälle tai ne toimitetaan viiveellä, ei sosiaalityöntekijällä ole mahdollisuutta oikea-aikaiseen ja tehokkaaseen valvontaan.

Lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijällä on lisäksi oltava tosiasiallinen mahdollisuus keskustella lapsen kanssa häneen kohdistettujen rajoitustoimenpiteiden syistä ja mahdollisista vaikutuksista esimerkiksi lasta koskevaan hoito- ja kasvatussuunnitelmaan tai/ja asiakassuunnitelmaan. Tässä tarkoituksessa sosiaalityöntekijä tarvitsee välttämättä tiedon mm. tehdyistä päätöksistä ja niitä koskevista jälkiselvittelyasiakirjoista.

Korostan tässä yhteydessä vielä, että laitoksessa laaditut lasta koskevat merkinnät ovat viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetun lain 5 §:n tarkoittamia viranomaisen asiakirjoja. Tämän takia sijoittajakunnan on myös valvottava laitoksen ylläpitämien asiakasasiakirjojen laatimista ja tarvittaessa annettava ohjeita siitä, miten asiakirjoja on lain mukaan laadittava ja miten niitä on toimitettava sijoittajakunnalle.

Havaitsin, kuten olen edellä todennut, minulle toimitetuista rajoitusten jälkiselvittelyasiakirjoista, että lastensuojelulain 74 a §:n edellyttämät keskustelut nuoren kanssa käytiin jopa useita kuukausia rajoitustoimenpiteiden toteuttamisen jälkeen.

Kyseisen pykälän 1 momentin mukaan rajoitustoimenpiteen käyttöä on arvioitava sijaishuoltopaikassa yhdessä lapsen kanssa heti, kun hän kykenee ymmärtämään asian merkityksen. Jälkiselvittelyssä on arvioitava rajoitukseen johtanutta tilannetta, rajoitustoimenpiteen tarvetta ja perusteita sekä toteuttamista.

Minulle toimitetuista jälkiselvittelyasiakirjoista ilmenee, ettei nuori aina enää muistanut tapahtumia.

Jälkiselvittelyn yhtenä tarkoituksena on vähentää myös yksilöllisesti rajoitustoimenpiteiden käyttöä. Tässä tarkoituksessa toimeenpantua rajoitusta on arvioitava yhdessä lapsen kanssa, siis miten rajoitustoimenpiteiden käyttöä voitaisiin jatkossa välttää. Sijaishuoltopaikassa sen henkilöstön on puolestaan arvioitava rajoitustoimenpiteeseen johtanutta tilannetta, rajoituksen tarvetta ja perusteita sekä rajoitustoimenpiteeseen osallistuneen henkilöstön toimintaa tilanteessa.

Edellä sanotun johdosta on tärkeää, että jälkiselvittely tehdään heti, kun se on säännöksen tarkoittamin tavoin mahdollista.

Haluan vielä tuoda esiin sen, että kiinnipitotilanteet ovat usein traumaattisia kiinnipidetylle lapselle. Tämänkin takia on välttämätöntä, että kiinnipidetyt lapsen kanssa käydään rajoitustoimenpide läpi siten kuin lain 74 a §:ssä säädetään.

4 TOIMENPITEET

Saatan edellä kohdassa 3.2 esittämäni käsitykset sijaishuollon hyvästä laadusta B:n kaupungin hyvinvointipalvelujen ja lastenkodin tietoon.

Kiinnitän lastenkodin huomiota kohdassa 3.3 rajoitustoimenpiteiden, erityisesti kiinnipidon, edellytyksistä ja asioiden kirjaamisesta sanottuun. Kiinnitän myös sen erityistä huomiota jälkiselvittelyn toimittamisen oikea-aikaisuudesta todettuun.

Samalla kiinnitän myös B:n kaupungin hyvinvointipalvelujen huomiota sen velvollisuuksiin valvoa osana sijaishuollon järjestämistä rajoitustoimenpiteiden käyttöä ja siihen liittyvää menettelyä sijaishuolto paikassa.

Haluan vielä lopuksi todeta sinulle, että oma sosiaalityöntekijäsi on se viranhaltija, jolle kuuluu asioidesi hoito ja oikeuksiesi valvonta. Sinun kannattaakin olla matalalla kynnyksellä sosiaalityöntekijääsi sijaishuoltoosi liittyvissä, sinua askarruttavissa kysymyksissä. Voit myös jatkossakin kirjoittaa lastensuojeluun liittyvistä asioistasi oikeusasiamiehelle.

Lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni B:n kaupungin hyvinvointipalveluille. Sen tulee antaa tieto tästä päätöksestäni lastenkodille.